

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
Харківський національний медичний університет

СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІЇ ВИКЛАДАННЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН У МЕДИЧНИХ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ

Матеріали
XVI Міжнародної науково-методичної
інтернет-конференції

Харків, 26–27 грудня 2024 року

Харків – 2025

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІЇ ВИКЛАДАННЯ
ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН
У МЕДИЧНИХ ОСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ**

*Матеріали
XVI Міжнародної науково-методичної
інтернет-конференції*

м. Харків, 26-27 грудня 2024 року

**Харків
ХНМУ
2025**

Редакційна колегія:

- М'ясоєдов В. В.** – ректор Харківського національного медичного університету, доктор мед. наук, професор
- В'юн В. В.** – директор Навчально науково-дослідного інституту післядипломної освіти ХНМУ, д. мед. наук, професор
- Фоміна Л. В.** – зав. кафедри української мови, психології та педагогіки, канд. філол. наук, професор
- Мешерякова І. П.** – в. о. зав. кафедри медичної біології, канд. мед. наук, доцент
- Сирова Г. О.** – зав. кафедри медичної та біоорганічної хімії, доктор фарм. наук, професор, академік міжнародної екологічної академії, академік ГО «НАН ВО України»
- Зайцева О. В.** – в. о. зав. кафедри медичної та біологічної хімії і медичної інформатики, доктор біол. наук, професор
- Скорбач Т. В.** – викладач кафедри української мови, психології та педагогіки, канд. філол. наук
- Фідяєва Т. С.** – викладач кафедри української мови, психології та педагогіки

С91 Сучасні концепції викладання природничих дисциплін у медичних освітніх закладах: матеріали XVI Міжнар. наук.-метод. інтернет-конф., (Харків, 26–27 груд. 2024 р.) Харків : ХНМУ, 2025. 140 с.

У збірнику представлено матеріали біля 130 фахівців та молодих науковців закладів вищої освіти. Доповіді присвячено проблематиці викладання педагогічних, психологічних, медико-біологічних та природничих дисциплін у сучасних освітніх закладах. Наукове видання рекомендовано науково-педагогічним працівникам, які працюють у закладах вищої освіти, докторантам, аспірантам, магістрантам, здобувачам вищої освіти, а також широкому колу читачів, які цікавляться міжнародним досвідом реалізації інноваційних освітніх процесів.

Конференцію внесено до переліку проведення наукових конференцій з проблем вищої освіти і науки на 2024 рік під номером № 1261(с. 460).

Автори публікації несуть відповідальність за дотримання авторського права, точність цитування, достовірність наведених фактологічних даних, граматичні та стилістичні помилки.

УДК 378.016:5:378.6:61(082)

- © Харківський національний медичний університет, 2025
© М'ясоєдов В.В., В'юн В. В., Фоміна Л. В. та ін., 2025.

Гонтар М. Н., Скорбач Т. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СОЦІУМУ ПІД ЧАС ВІЙНИ	25
Горулько Я. О., Самолисова О. В. ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ОФЛАЙН-НАВЧАННЯ	27
Гринченко К. Е., Абасалієва О. М. ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ОСНОВА УСПІШНОГО НАВЧАННЯ ТА МІЖСОБИСТІСНОЇ ВЗАЄМОДІЇ	28
Грицасенко К. М., Скорбач Т. В. ЗБЕРЕЖЕННЯ КУЛЬТУРИ ТА ТРАДИЦІЙ У СКЛАДНІ ВОЄННІ ЧАСИ.....	29
Дума А. Б., Фоміна Л. В. ДЕПРЕСІЯ Й ТРИВОГА ПІД ЧАС ВІЙНИ.....	31
Жара А. С., Скорбач Т. В. МЕДИЧНІ ТА ПСИХОСОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ ПАЛІАТИВНОЇ ДОПОМОГИ	32
Жукович І. І. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	34
Заболотна І. І. ЗАГРОЗИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ (ШІ) В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ	35
Заболотна М. Ю., Скорбач Т. В. ЗАЦІКАВЛЕНІСТЬ ДО НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ	36
Ісмаїлова А., Скорбач Т. В. ПСИХОСОМАТИЧНІ ХВОРОБИ.....	38
Камінський Р. Ф., Дзевульська І. В., Гайдай О. С., Подзігун Л. В. АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «АНАТОМІЯ ЛЮДИНИ» В УМОВАХ ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ	39
Коваленко Н. І. ФОРМУВАННЯ М'ЯКИХ НАВИЧОК У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ	40

ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ОСНОВА УСПІШНОГО НАВЧАННЯ ТА МІЖОСОБИСТІСНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

Гринченко К. Е., Абасалієва О. М.

Харківський національний медичний університет, м. Харків

У світі швидких технологічних змін та інтенсифікації інформаційного потоку зростає потреба в розвинених навичках емоційної регуляції та комунікації. Емоційний інтелект як здатність розпізнавати, розуміти та управляти власними емоціями та емоціями інших людей, є ключовим елементом ефективного навчання та соціального успіху. Недостатній розвиток емоційної компетентності може стати перешкодою для досягнення академічних результатів, а також ускладнити міжособистісні стосунки. Таким чином, дослідження особливостей розвитку емоційного інтелекту є важливим завданням для сучасної педагогіки та психології.

Емоційний інтелект є складною інтегральною системою навичок, яка дозволяє людині усвідомлювати, аналізувати, регулювати й ефективно використовувати як власні емоції, так й емоційні стани оточуючих. Відповідно до концепції Д. Гоулмана, емоційний інтелект складається з п'яти ключових компонентів: самоусвідомлення, саморегуляції, мотивації, емпатії та соціальних навичок. Кожен із цих компонентів відіграє важливу роль у формуванні здатності до ефективною міжособистісної взаємодії, адаптації до стресових умов та побудови гармонійних стосунків, зокрема в освітньому середовищі.

Самоусвідомлення сприяє розумінню власних емоцій та їх впливу на поведінку, тоді як саморегуляція дозволяє контролювати емоційні реакції, що є критично важливим у стресових чи конфліктних ситуаціях. Мотивація формує внутрішній поштовх до досягнення цілей, незважаючи на труднощі. Емпатія допомагає краще розуміти емоції інших людей, а розвинені соціальні навички забезпечують здатність до ефективною комунікації та побудови довірливих стосунків.

Розвиток емоційного інтелекту значно підвищує академічну успішність, оскільки здобувачі освіти з високим рівнем цих навичок демонструють кращі здібності до управління стресом, підтримки внутрішньої мотивації та концентрації уваги. Вони швидше адаптуються до змін у навчальному процесі, успішніше виконують завдання, краще сприймають конструктивну критику та виявляють ініціативність у командній роботі. Емоційно компетентні учасники освітнього процесу здатні ефективно вирішувати конфлікти, що сприяє формуванню позитивного мікроклімату в колективі, збереженню здорових взаємин з однолітками та педагогами.

На розвиток емоційного інтелекту впливають як зовнішні, так і внутрішні чинники. До зовнішніх факторів належить підтримка з боку батьків, педагогів і соціального оточення. Формування безпечної та сприятливої атмосфери в закладах освіти сприяє позитивному емоційному

клімату, що допомагає здобувачам освіти почуватися впевнено й комфортно. Важливу роль відіграє приклад дорослих, які демонструють уміння ефективно висловлювати та регулювати власні емоції. Внутрішні фактори, такі як висока самооцінка, внутрішня мотивація, здатність до рефлексії та автономність, забезпечують формування сталих навичок саморегуляції й успішної міжособистісної взаємодії.

Розвиток емоційного інтелекту є важливим елементом освітнього процесу, оскільки він сприяє академічній успішності, емоційній стійкості, адаптації та формуванню соціальних зв'язків. Комплексний підхід включає соціально-емоційне навчання, підтримку педагогів і батьків, умови для самореалізації та врахування індивідуальних особливостей здобувачів освіти. Це забезпечує навички емоційної регуляції, гармонійний розвиток особистості та комфортне соціальне середовище.

ЗБЕРЕЖЕННЯ КУЛЬТУРИ ТА ТРАДИЦІЙ У СКЛАДНІ ВОЄННІ ЧАСИ

Грицаєнко К. М., Скорбач Т. В.

Харківський національний медичний університет, м. Харків

Україна, з її багатою історією та культурною спадщиною, стоїть перед важким випробуванням. В умовах війни, економічної нестабільності та соціальних труднощів збереження національної культури й традицій стає не тільки питанням ідентичності, а й важливою складовою стійкості та виживання країни. Збереження культурної спадщини є важливим фактором у побудові єдиного національного духу, що допомагає нацією долати труднощі та відновлювати країну після руйнувань.

1. Збереження культурних цінностей як основа національної ідентичності

Культура та традиції – це серце кожної нації. Для України це не просто питання історії, а й важливий елемент, що формує національну свідомість і гордість. Мова, народні пісні, звичаї, обряди – все це є символами, які допомагають людям відчувати свою приналежність до певної спільноти. У часи кризи, особливо під час війни, національна культура здатна стати потужним засобом підтримки, що об'єднує людей у боротьбі за свободу та гідність. Втрата культури може призвести до забуття національної ідентичності, а це, в свою чергу, ускладнить будь-яку спробу відновити країну. Тому важливо зберігати культурні надбання, які були передані попередніми поколіннями. Вони не лише відображають історію, а й дають нам можливість зрозуміти, хто ми є, і які цінності нас об'єднують.

2. Збереження народних традицій у повсякденному житті

Попри труднощі, які приносить війна, важливо не забувати про повсякденне життя, що включає в себе звичаї, традиційні свята, ремесла